

Wewnętrznych z dnia 21 września 1928 r. Nr OP. 4335-I-R-28 podają do wiadomości.

Wojewoda: w z. *Dr Kroehl*.

Wobec tego, iż jedna z Rad Szkolnych powiatowych w jednym z województw centralnych wybrała na przewodniczącego miejscowego Starostę, wyjaśniam w porozumieniu z P. Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że w myśl art. 36 obowiązujących na terenie województw centralnych „Przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych w Królestwie Polskim“, zatwierdzonych ustawą z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. Ust. R. P. Nr 50, poz. 304), przewodniczącym Rady Szkolnej powiatowej może być wybrany wyłącznie jeden z jej członków.

Starosta, nie będący członkiem Rady Szkolnej powiatowej, lecz mający jedynie prawo w myśl art. 30 (ustęp ostatni) — brać udział w posiedzeniach Rady, nie może być wybrany przewodniczącym tej Rady. Starosta może być obrany na przewodniczącego Rady Szkolnej tylko wówczas, gdy piastuje mandat członka tejże Rady (np. z wyboru przez Sejmik powiatowy).

Powyższe wyjaśnienie zechcą Panowie podać do wiadomości podwładnych Starostów.

Minister: *Stawoj-Składkowski*.

12.

Pismo okólne Wojewody Kieleckiego

z dnia 7 listopada 1928 r. LWt. 11907.

do Panów Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Ministerstwo Rolnictwa reskryptem Nr 6376 W/II z dnia 29 września r. h. na podstawie wykazów o przebiegu zaraźliwych chorób zwierzęcych wskazuje na coraz większe szerzenie się pomoru i zarazy świń,

Zarazy te opanowały wszystkie Województwa z wyjątkiem Województwa Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. W Województwie Kieleckim na zasadzie wykazu o przeb. zar. chorób zw. od 1 X do 15 X r. b. zarazy powyższe zostały stwierdzone w 12 powiatach, 45 gminach i 117 zagrodach. Przytem w powiatach: koneckim, miechowskim, opatowskim i radomskim, mają one obecnie poważniejsze rozpowszechnienie jakkolwiek nie w tak poważnych rozmiarach, aby nie mogły być zlikwidowane w krótkim terminie przy starannem i właściwym stosowaniu środków zaradczych.

Pomimo stwierdzenia poważnej ilości ognisk zapowietrzonych można przypuszczać, że nie wszystkie ogni-

ska pomoru i zarazy świń zostały ujawnione, na co wskazuje fakt stwierdzania tych chorób u świń dostarczanych na targi jak również dość częste wypadki stwierdzania zagranicą pomoru i zarazy świń importowanych z Polski.

Tego rodzaju niepomysłny stan odnośnie rozpowszechnienia wspomnianych chorób zaraźliwych grozi zniszczeniem krajowej hodowli świń, utratą z trudem zdobytych rynków zagranicznych i zanikiem eksportu świń, który odgrywa bardzo poważną rolę w naszym bilansie handlowym.

Według dotychczasowych spostrzeżeń za główną przyczynę szerzenia się pomoru i zarazy świń należy uznać nieprzepisowy handel i obrót trzodą, obrót mięsem z chorych sztuk, niewłaściwe postępowanie z padłami świńmi, targowice nie należycie kontrolowane, zakażona podściółka, niedostateczna dezynfekcja chlewów, nieodpowiednie stosowanie szczepień przeciwroźycowych i t. p. oraz tajemie wypadków zarazy i pomoru, względnie zbyt późne zgłoszenie.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22/VIII 1927 r. (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, jak również Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 9 I 1928 r. w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia (Dz. Ust. Nr 19 poz. 167) przewiduje środki celem zapobiegania i zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wspomniane rozporządzenia podają nie tylko wystarczające lecz bezwzględnie pewne środki do szybkiej likwidacji poszczególnych ognisk pomoru i zarazy świń, usunięcia wszystkich, wymienionych wyżej przyczyn, powodujących szerzenie się tych chorób i zapobieżenia tworzeniu się nowych ognisk z tem jednak zastrzeżeniem, że przepisy, podane w tych rozporządzeniach muszą być ściśle i właściwie przestrzegane.

Tymczasem przebieg akcji zwalczania pomoru i zarazy świń na terenie Województwa Kieleckiego utrwał mi w przekonaniu, że przepisy powołanych rozporządzeń nie wszędzie są ściśle i właściwie przestrzegane, nie wszędzie wydaje się właściwe zarządzenia w myśl § 356 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. a nadzór nad ściśłem i właściwym wykonaniem tych przepisów jest niedostateczny lub nawet formalny.

Te spostrzeżenia spowodowały wydanie przezemnie Rozporządzenia L. Wt. 11906 z dnia 6 października 1928 r. na ściśle wykonanie którego z całym naciskiem nalegam.

Dodatkowo do tego rozporządzenia stosownie do reskryptu Min. Roln. Nr 6376 W/II, celem zastosowania akcji radykalnego stłumienia pomoru i zarazy świń w terminie możliwie najkrótszym w myśl § 357 rozp. Min. Roln. z dnia 9 I 1928 r. zarządzam i polecam: